

Un popor zelos și jocul lui la hotarul istoriei profetice

Miercuri, 25 octombrie 2006

Gili Cârstea

Dacă ar fi să prezentați o solie în fața bisericii mondiale adunată în sesiune, care credeți că ar fi cel mai potrivit subiect? De ce anume are biserica nevoie urgentă în vremea noastră? Ne ajută Scriptura în această direcție?

Biserica rămășiței din zilele noastre se aseamănă foarte bine cu biserica din timpul Domnului Hristos. Asemănările sunt chiar frapante:

Ei erau foarte zeloși în participarea la slujbe și festivaluri, pe care le considerau o obligație spirituală. Dar Dumnezeu nu era prea încântat de performanța lor: „Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea! Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi” (Isa 1:13-14). Cam greu de suportat, dar cine ar îndrăzni să spună că evaluarea este exagerată?

Ei erau foarte silitori cercetători ai Scripturii; cu adevărat un popor „al Cărții.” Copiii lor erau de mici familiarizați cu Sfintele Scripturi, iar preceptele morale ale Cărții erau purtate la piept și integrate în fiecare aspect al vieții. Ei cunoșteau Scriptura mult mai bine decât noi astăzi. Dar și acest domeniu era problematic: „Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața!” (Ioan 5:39-40). Ciudat, ei nu vedeau pe Hristos în Scripturi, la fel ca noi astăzi. Poate deoarece El nu Se potrivea cu Dumnezeu așa cum era El descris în Scriptura vremii lor?

Ei erau plătitori ai zecimii extrem de corecți; noi nici nu visăm să ajungem la performanțele lor în acest domeniu. Dar corectitudinea în zecime nu contribuia la o percepție potrivită asupra cerințelor legii: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen, și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute” (Mat 23:23).

Ei erau devotați Legii până la adorare. Dar ce așteptau ei de la Lege era complet nepotrivit, și s-a dovedit ruinător: „...pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea

neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta” (Rom 9:31). Câți dintre noi astăzi nu privesc Legea din aceeași perspectivă...

Ei erau riguroși în privința profanării sabbatului: „De frică să nu rămână trupurile pe cruce în timpul Sabbatului, căci era ziua Pregătirii, și ziua aceea de Sabbat era o zi mare – iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierile picioarelor celor răstigniți, și să fie luați de pe cruce” (Ioan 19:31). Cereau aceasta pentru păstrarea integrității sabbatului, chiar în ziua în care reușiseră cu greu, după manevre politice în care suciseră mâna procuratorului, să răstignească pe Domnul Sabbatului.

Să ne imaginăm că ați avea posibilitatea să stați în fața unei adunări reprezentative a bisericii din acele timpuri. Ce le-ați spune? Ce solie credeți că ar fi potrivită spre a le trezi simțurile la realitatea stării lor teribile? Ioan Botezătorul a folosit calea șocantă, a acuzațiilor frontale. Fiul Omului a folosit calea pildelor, și a exemplificării virtuților creștine active sub ochii lor. Misiunea Lui a fost o descoperire a caracterului lui Dumnezeu locuind în trup omenesc. „Ai Săi” au fost siguri că El este un prooroc mincinos și L-au trimis „pe lemn,” ca să se asigure că nu va beneficia nici de îndurarea lui Dumnezeu. Dar Dumnezeu, în ciuda așteptărilor lor, L-a făcut pe „Acel” Hristos Domn și Mântuitor (Fapte 2:36).

Astăzi nu mai trebuie să ghicim ce solie ar fi potrivită; știm că „ultima solie de har” va fi o descoperire a caracterului lui Dumnezeu așa cum este ea prezentată în neprihănirea lui Hristos.

Nu vă temeți să prezentați această solie din cauza aparentei letargii a poporului nostru. Deși biserica se joacă încă la hotarul propriei ei istorii profetice, unii se vor dezmetici din acest joc și vor vedea frumusețea Canaanului, scaldat de razele strălucitoare ale Soarelui neprihănirii.